

Suppositio personalis dividitur in

Universalem de qua 3. not.

1. Quid sit? R. SUPPOSITIO UNIVERSALIS est acceptio vocis pro inferioribus vel denominatis copulativè enumerandis. id est, per conjunctionem copulativam copulative sumptam, hoc est, connectentem integras enunciationes. Ita sumitur Subjectum hujus propositionis, *Omnis homo est animal*, sic etiam explicatur, *Johannes est animal, & Petrus est animal, &c.* ubi conjunctio copulativa & connectit integras enunciationes.

2. Quotuplex? R. Suppositio univ. est
1. vel UNIVERSALIS ABSOLUTA, ubi nulla intelligitur exceptio.
UNIVERSALIS ACCOMMODATA, ubi aliqua intelligitur exceptio: ut hic *Cælum tegit omnia*, sc. præter se.
UNIVERSALIS PRO GENERIBUS SINGULORUM, per quam vox accipitur pro omnibus generibus seu speciebus, non autem pro omnibus individuis, Hoc modo sumitur Subjectum illius propositionis: *Omne animal fuit in arcâ Noâ.*
2. vel UNIVERSALIS PRO SINGULIS GENERUM, per quam vox sumitur pro omnibus suis individuis.

3. Regula. 1. Subjectum enunciationis universalis affirmativæ sumitur universaliter,
2. Utrumque extremum enunciationis universalis negativæ, & prædicatum particularis negativæ sumitur universaliter.

Copulatam, de qua not.

1. Quid sit? R. SUPPOSITIO COPULATA est acceptio vocis pro inferioribus vel denominatis copulativè enumerandis. Id est, per conjunctionem copulativam copulativè sumptam; hoc est, non connectentem integras enunciationes, sed terminos simplices. Ita sumitur. Subjectum hujus propositionis, *Omnia elementa sunt quatuor.*
2. Regula, Subjectum propositionis, cujus prædicatum est vox numerum significans, sumitur copulativè.

Determinatam, de qua not.

1. Quid sit? R. SUPPOSITIO DETERMINATA est acceptio vocis pro inferioribus vel denominatis disjunctivè enumerandis. Id est, per conjunctionem disjunctivam disjunctivè sumptam, hoc est, connectentem integras enunciationes.
2. Regula. Utrumque extremum propositionis particularis aut indefinitæ affirmativæ, & subjectum negativæ, sumitur determinate.

Confusam, de qua not.

1. Quid sit? R. SUPPOSITIO CONFUSA est acceptio vocis pro inferioribus vel denominatis disjunctivè enumerandis. Id est, per conjunctionem disjunctivam disjunctivè sumptam, hoc est connectentem simplices terminos, non vero integras enunciationes.
2. Regula. Prædicatum propositionis universalis affirmativæ sumitur confusè,

IV. Regula.

1. In argumentatione non licet mutare genus acceptiois. Id est, non licet unam & eandem vocem semel accipere materialiter, & semel simpliciter personaliter, &c.
2. Non licet procedere à non distributo ad distributum. Id est, non licet aliquem terminum, qui in antecedente non sumitur universaliter, ponere in consequente universaliter sumptum.